

OPA ZIEDSPAN

(Opa, jetzt rechts!)

Bliedspul in drie bedrieven

deur

BERND GOMBOLD

Bewarkt en overzet in algemien dialect

deur

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPA ZIEDSPAN – OPA, JETZT REICHTS!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Geert: opa; sluwe vos, gehaaid, slagvaardig, altijd in voor een geintje.

Lena: oma; lief persoontje, wel wat warrig, brengt veel in de war.

Martha: boerin, schoondochter, gierig, jaloers/afgunstig, nieuwsgierig, robuust en lomp optreden, energiek, ouderwets gekleed, draagt een hoofddoek, ouderwetse verschijning;

Jans: boer, eenvoudige, goede man, robuust, correct, ook ouderwets gekleed.

Mieke: dochter van Martha en Jans; studente, sympathiek, moderne vrouw, slim.

Thomas: Miekies "stiekeme" vriend, ziet er *cool* uit, aangenaam persoon, sluwe vos

Ben: verzekeringsadviseur en stofzuigerverkoper, onschuldig, deels hulpeloos en onhandig, bijnaam Bennie Beco.

Henk: elegant persoon uit de stad; nette manieren, voorzichtig en terughoudend persoon.

Truida: zijn vrouw, arrogant, opgedirkt, dominant persoon, gierig.

Denk er om dat de "Italiaan" goed verstaanbaar is.

De leeftijden kunnen naar eigen inzicht worden ingevuld.

DECOR:

Het geheel speelt zich af op een vrijstaande boerderij. Rechts de grote boerderij met deur en raam, daarvoor staan een tafel, een bank en stoelen; maar alles is uiterst eenvoudig en spaarzaam ingericht/versierd.

Links het kleine gedeelte waar opa en oma wonen. Ziet er gezellig uit, met deur, raam, eventueel een klein afdakje, kleine tafel en stoel of een kleine bank. Bloemen, planten, enz.

Op de achtergrond van het decor een houten of stenen schuurtje. Links en rechts daarvan een uitgang naar buiten. In het schuurtje eventueel een klein raampje of een luik, waar opa zich achter kan verstoppen en steeds weer tevoorschijn kan komen. Als dit niet mogelijk is eventueel een hondenhok, waterput of houtopslag of iets dergelijks, waar opa zich kan verstoppen.

Eerste bedrijf

Het stuk kan beginnen met het nummer: Ik ben Gerrit en ik steel als de raven van Gerrit Dekzeil, of Oerend hard van Normaal

(Martha en Jans zitten rechts aan de tafel; op de tafel staan alleen twee kopjes met daarbij twee sneetjes brood; opa en oma zitten links aan een mooi gedekte tafel)

Martha: Kom op Jans, zeg tegen je va dat hij best nog 'n beetie zol kunnen warken! Mien va warkte nog as 'n peerd, toen hij 75 was, en is dood neer vallen under 't wark. Dat zal hum daar niet overkommen.

Opa: Met zo'n dochter zol ik ok liever dood neer vallen in plaats van verder te leven.

Martha: Jans, hij zol toch op zien minst in de stal kunnen warken, zeg dat tegen hum! Maar nee, hij vergooit liever zien tied en verspilt zien geld an dat neierwetse spul! Ik heb 't altied al zegd; hij is liever daar waar al warkt is, en nog niet eten.

Jans: *(slaapt, heeft zijn strohoed in het gezicht, snurkt)*

Opa: Lena, zeg tegen heur dat wij al lang waren verhongerd as we 't van heur aomdeten mussen hebben. Die zol uut pure gierigheid nog de aole melk uut 't schötteltie van de katte drinken.

Oma: *(knikt met haar hoofd; breit)* Jao, jao, verhongerd ...

Martha: Jans, waarom hef joen va, die zo wat 75 is, nog zo'n moderne tillefoon, 'n computer en 'n spiksplinterneie motor met ziedspan neudig? Dat is toch geld weggoaien. Hij zol beter kunnen spaoren. Allent wie spaort, hef wat um nao te laoten. *(schudt Jans)* Kom op, zeg dat ies tegen hum!

Jans: *(schiet even omhoog)* Hè, wat? Oh jao, zeg va, je hebt zölf heurd, wat ze zegd hef... *(slaapt verder)*

Opa: Oma, zeg tegen heur, dat ik nog liever al mien geld an de dierenbegraafplaats in... *(hier plaats noemen)* nao laot, dan dat zij 500 euro van mij kreg

Oma: *(knikt steeds)* Jao, jao, de begraafplaats ...

Martha: Dat zie ik hum nog doen ook, zo achterbaks is hij wel! Jans, waar hef hij 'n motor met ziedspan veur neudig? *(schudt hem weer)* Zeg jij ok ies 'n keer wat!

Jans: *(schiet snel even omhoog)* Oh jao, moet dat? Hij hef joe toch zeker wel heurd...; hij is niet doof. *(slaapt verder)*

Opa: Oma, zeg tegen heur, dat 't heur niks an giet! En zeg tegen heur...

Oma: *(schrikt)* Oh jee, in vredesnaam...

Opa: *(bezorgd)* Lena, wat is ter?

Oma: Oh jee, ik heb 'n steek laoten vallen.

Opa: *(opgelucht)* Och, wicht toch, dat is toch niet zo arg. Kom mijn lieverd, ik haol nog 'n lekkere cappuccino veur je op. *(loopt naar links weg met het kopje)*

Martha: Nou giet hij weer zo'n cappuccino haolen uut zien neie 900 euro kostende koffiemesjiene, dat is toch echt niet meer te geleuven! En dan zeker ok nog 'n vers gebakkie van de echte bakker; en dat midden in de weeke! *(schudt hem)* Jans, is dat neudig? Is 'n gewone kop koffie met 'n stukkie stoete um te soppen niet goed genug, zo as bij oes? *(doopt een stukje korst in de koffie en eet het op)*

Opa: *(met het kopje van links uit het huis)* Zo! En ik heb ok nog 'n lekker stukke sukkelao veur je met nomen.

Jans: *(kijkt verlangend naar links)* Hmmm, ik zol ok wel geern, zo'n zuut ...

Martha: *(onderbreekt hem)* Dat zol jij niet! Of ben jij al net zo spilziek als je va? Van al dat zuute spul wordt jij allent maor dik. Straks pas jij niet meer in je trouwpak. En dat kunnen we nog wel 'n keer veur 'n begrafenis gebruiken. *(wijst naar opa en oma)* Bovendien is dat zuute spul slecht veur je tanden. Straks moeten we nog veur veul geld naor de tandarts! De ziektekostenverzekering betaolt al bijna niks meer.

Opa: *(tot zaal)* Dat mens hef veur heur tanden gien tandarts neudig, maor 'n kapper! Die hef gien haor op de tanden, maor bössels. *(hapt smakelijk in een zoet stukje; Jans kijkt naar hem en likt langs zijn lippen; opa gooit stiekem een stukje naar hem toe; Jans eet het snel op)*

Oma: Jao, jao, bössels....

Martha: Vervelend wezen, kauwen en slikken, dat döt hij 't liefst de hiele dag! *(streng)* Jans, wat eet jij daor?

Jans: *(verstopt het)* Niks.

Martha: *(pakt het af)* Kiek uit hèn! Begun jij nou ok al met die verspilling! Dat bewaoren we veur oeze Mieke, die komt vandaag weer uit Itaolië. *(zachtjes tegen Jans)* Zorg daj der nog iene kriegt! Die twee aolen hebt toch niet meer zo veul neudig.

Jans: *(pakt de krant, bladert er wrevelig in)* Martha, wordt 't niet ies tied dat wij zölf 'n kraante krant nemen? Altied maor die van mien volk, van de veurige dag!

Martha: 'n Eigen kraante? Kerel, waor hej je verstaand? Daor stiet ok niks aans in dan in die van heur! Je va stiet 's morgens al um

half viefde op um as eerste de kraante te pakken! Hij gunt oes gewoon die kraante niet!

Opa: Ik betaal der ok veur, schoondochter. Jij bent zo gierig, dat jij de letters nog uut de kraante zol knippen en op eten, as 't je buuk zol vullen.

Oma: Jao, jao, vullen...

Jans: *(leest)* Moej ies luustern. Hier in de kraante stiet 'n stuk over 'n riege inbraken in oeze buurt! Die inbrekers hebben al 'n paor huuzen leeg haold. Martha, vergeet niet um de raomen en deuren te sluiten as wij op 't laand an 't wark bent.

Opa: Maak je niet dik! Met zo'n waakhond as je vrouw, kan je niks gebeuren.

Martha: Bij oes valt niks te haolen. Die inbreker kan beter bij heur kieken. Waor hef hij 'n motor en 'n neierwetse tillefoon veur neudig?

Jans: Begun jij nou al weer?! 't Is toch zien geld.

Martha: Zien geld? Andere mensen op heur leeftied spaoren, zodat de erfgenaomen wat te verdelen hebt. Maor hij gef alles uut, allent maor um oes dwars te zitten! 'n Motor en 'n tillefoon, wat moet hij daor nou weer met?

Opa: Wegrieden as ik genug heb van joe! En de tillefoon um met normaole mensen te praoten! En dat gao ik nou doen! *(toets iets in op de mobiele telefoon, links weg het huis in)*

Martha: Wat een verspilling! Je belt hooguit iene op zien verjaordag of met de kerstdaogen, maor toch niet gewoon midden in 't jaor en midden in de weeke! *(gaat weg naar links en neemt nog een stuk gebak mee)* Dat is niet goed veur joe moe, neem ik wel met. *(tegen Jans)* Dat was 'n lange koffiepauze! Kom, wij gaon weer naor 't laand, op naor de bieten.

Oma: Jao, jao, de bieten ...

Jans: *(geeuwt)* Rustig an! Wij zitten jao nog gien tien minuten!

Martha: As 't an jou en je luie va zol liggen, waren de bieten nog niet iens zaaid. Schiet op! Oma, jij blijft hier zitten en verroert je niet! Blief maor lekker breien. *(allebei rechts achter af)*

Oma: Jao, jao, breien ...

Opa: *(van links uit het huis; met mobieltje)* Is dat gierige monster eindelijk weg?

Oma: Wie?

Opa: Oeze schoondochter, wie aans!

Oma: Hebben wij 'n schoondochter?

Opa: Oma! Martha, de vrouw van Jans! Hoe is hij nou an zo'n mens kommen, dat vraog ik mij vaak af. Dat mens moet wel uut de boom vallen wezen. Maor, eh...vandaag ben jij weer bezunder

vergeetachtig!

Oma: Oh, Martha. Hebben jullie al weer ruzie maakt? Heb ik niks van met kregen.

Opa: Met die vrouw kuj je dag en nacht ruzie maaken.

Oma: Jao, jao, ruzie ... (*houdt de gebreide sok in de lucht*)

Opa: Wat moet dat veurstellen? Die sokke is toch veul te lang!

Oma: Sokke Och, nee toch! Ik dacht, kom ik brei 'n dasse voor Geert! Het is toch zo wat al weer winter.

Opa: (*schudt zijn hoofd*) Tis midden in de zomer! (*neemt haar liefdevol in zijn armen*) Weej wat, brei maar gewoon lekker deur. Joen sokken bent de allerwarmste die der bent. En veur 't motor rieden kan ik wel lange sokken gebruiken, die hollen mien voeten mooi warm.

Oma: Wie giet ter motor rieden?

Opa: Oma, ik heb toch 'n motor. Dat heb ik je toch al honderd keer verteld.

Oma: Daar weet ik niks van. (*wijst naar zijn mobieltje*) En wat is dat?

Opa: 'n Mobieltje! Dat heb ik je ok al honderd keer zegd. Kiek ies, oeze kleindochter hef oes uut Italië 'n e-mail met foto sturd. Zij hef 'n vriend en die is ok op de e-mail te zien.

Oma: Zo, zo, dus die vriend het Emiel.

Opa: Nee oma, niet Emiel! Zij hef 'n e-mail sturd met 'n foto waor zij en heur vriend op staon; uit Itaolië. En dat zit allemaol in dit kleine kassie! (*wijst naar het mobieltje*)

Oma: Dus die Emiel is zo klein dat hij daar in past? Jao, jao, die Italiaonen bent vaak niet an de grote kaante.

Opa: Nee, nee, nee! Ze studeert daar. Dat heb ik je ok al honderd keer verteld. In Itaolië!

Oma: Dan is 't dus wel 'n Italiaon.

Opa: Ach, laot maor zitten. Weej wat! Wij gaon volgende weeke, as wij vieftig jaor trouwd bent, 'n weekie weg. Saomen met de motor met ziedspan naor Itaolië.

Oma: Vieftig jaor trouwd? Wie?

Opa: Ach, wicht! Ik en

Oma: (*verbijsterd*) Jij? Met wie?

Opa: Met joe! Met wie aans! Wij bent zo wat viefteg jaor trouwd.

Oma: Wat? Viefteg jaor trouwd? Wie holt 't nou zo lang met mekaar uut?

Opa: Jij en ik! Wij vieren zo wat oeze vieftegste trouwdag!

Oma: Wat? Wij beiden? Nee toch! Dat zol jao betekenen dat wij al viefteg jaor trouwd bent.

Opa: Dat bent wij ok! Vieftig jaor trouwd, jij en ik!

Oma: (*ongelovig*) Wij beiden? Jonge, jonge, as dat waor is, dan is 't jao zo wat oeze vieftigste trouwdag.

Opa: Jao, jao, dat is ok zo! (*met klem*) Vieftigste trouwdag! Vieftig jaor trouwd! Wij beiden!

Oma: Jij huuft niet alles tien keer te zeggen, ik heb je wel begrepen heur.

Opa: Mooi. En daorum gaon wij met zien tweien op de motor met ziedspan op vekaanzie. Naor dezölfde stee waor as wij 50 jaor leden op huwelijksreis west bent.

Oma: Op vekaanzie? Wij beiden? Waorumme dat dan?

Opa: (*vertwijfeld*) Umdat wij 50 jaor... Ach, laot ok maor, wij hebben 't ter niet meer over. Belangriek is toch allent dat ik nog net zo gek op joe ben as toen, al word jij ok al word jij ook aal vergeetachtiger.

Oma: Ik vergeetachtig? Kom nou! Jij bent messchien vergeetachtig. Aans zol jij der wel an denken, dat wij binnenkort 50 jaor trouwd bent! Hier trek ies an; vin jij de dasse mooi? (*men hoort geluiden uit het huis rechts*)

Opa: Stil eens even, Lena? Heur jij dat? Die twee zollen toch op 't veld gaon warken.

Oma: Jao, jao, de bieten ...

Opa: Bieten? Ooh! (*lacht*) Die twee zollen toch niet op klaarlichte dag ... Toch nog 'n beetje liefdesvuur? Kan ik mij haost niet veurstellen van kakelkont Martha, en het is nog lang gien kerstmis, ha, ha; ik gao veur de zekerheid maor eem kieken. (*rechts weg het huis in, zingt, terwijl hij swingt en zingt Oerend hard van Normaal*)

Oma: (*mobieltje op tafel gaat over*) Harregat, wat is ter met dat apparaot an de haand? Dat is vast en zeker die Emiel? (*slaat met haar hand op het mobieltje*) Jij blijft waor je bent, opa hef nou gien tied! (*mobieltje is stil*) Die Italiaonen verstaon in ieder geval wel mien dialect. (*breit verder*)

Ben: (*van links achter, met aktetas en een grote tas*) Goeje dag eem. Is meneer Snieders senior der messchien ok? Ik moet neudig wat met hum bepraoten.

Oma: Wie ben ie? Toch niet die Emiel uut Itaolië? Dat is snel!

Ben: (*met buiging*) Grooten, aangenaom, Ben Grooten is mien naom.

Oma: (*lacht*) Ben Grooten, wat 'n mooie naome. Maor 't klinkt niet echt Italiaons.

Ben: Nee, dat klopt. Ik ben van Grooten Verzekeringen. Met een verzekering van Grooten, (*tot zaal*) gaat u naar de kloten) (*dan tot oma*) kan u niks begroten, ha, ha, ha. We hebt al jaoren succes met oeze verzekerings. (*laat haar een boekje zien*) Hier kuj 't zölf lezen, in 't boekie: "De valkuil van het bedrog" staon wij sinds jaor

en dag onder alle verzekeringss die test bent, op de eerste plaats. Lees dit onafhankelijke blad zölf maor ies eem.

Oma: Zo, zo, jij verkoopt dus kranten. We hebben der al iene.

Ben: Nee, nee. Ik verkoop verzekeringss.! “Scheiding, ongeluk of sterven – wij verzekeren alles, behalve de erven. Want ligt men voorgoed onder de groene zoden, komen de erven met hun noden.” Ha, ha, ha, denk ie echt daj voldoende verzekerd bent? Ie komt op de koffie! Lees zölf maor ies wat ter in het boekie stiet over voldoende dekking.

Oma: Zeg, die kranten die jij verkoopt, bent die Nederlands of Italiaons?

Ben: (*lacht onnatuurlijk*) Ha, ha, ha, gien kranten! Verzekeringss! En daor kuj over lezen in dit boekie. Ik wil 't wel eem met joe hebben over verzekeringss, totdat je man der weer is.

Oma: Jao, jao, jij mag gerust 'n piep vol praoten. Zo lang ik maar verder kan breien, vin ik 't goed. Maor wel gewoon plat he, want ik verstao gien Italiaons. Hoe is 't weer eigenlieks in Itaolië? (*men hoort een motor wegrijden*)

Ben: Vast en zeker geweldig. Maar ik heb 't liever over oeze aanbiedings. Zo hebben wij 't “Random-Zorgeloos-Pakket” veur klanten op leeftied. Daor zit alles in van de extra verzekering veur de zorg tot an de overliedenisrisicoverzekering. Ik kan joe 'n geweldige aanbieding doen. Kiek maor eem in 't boekie.

Oma: Oh zo, dat is interessant. Wat kost dat nou, zo'n kraante?

Ben: (*geïrriteerd*) Ik verkoop gien kranten, maor (*benadrukt*) verzekeringss!

Oma: Jao, jao. Hoe lang verkoop jij al kranten?

Ben: (*draait zijn ogen weg*) Hm, ik denk dat we met de verzekeringss beter kunt wachten totdat meneer Snieders der is. Tja, zo giet 't bij mij vaak.: “vader regelt de papieren – moeder laat intussen de stofdoek zwieren.” En daorum heb ik ok wat veur joe. Want toevallig verkoop ik naost verzekeringss, zeg maor als bijbaontie, ok nog stofzoegers. (*pakt een stofzuiger uit de tas*) Want as 't giet um schoonmaaken, kan ik messchien beter met joe praoten. Dan is mien huusbezuuk teminnen niet hielemaal veur niks.

Oma: Zo, zo, dus de kraante krieg ik veur niks. Dan neem ik ter iene.

Ben: Ik vertegenwoordig ok de firma “Zuigomaat” en ik heb vandaag 'n hiel bezondere aanbieding: de Zuigomaat 3000. “Al is het huis nog zo goor, de Zuigomaat gaat ervoor. Vuil, stof en viezigheid – met de Zuigomaat behoort dit snel tot de verleden tijd.” Ha, ha, zo gemakkelijk is 't. En dat alles veur de sensationele pries van 2999 Euro. Aj contant betaolt, krieg ie ok nog 3 procent korting. En

omdat jij 't bent, krieg je der ok nog vief stofzoegerzakken bij.

Oma: Bij de kraante?

Ben: Nee! Niks gien kranten, maor verzekerings. Verzekeerings en stofzoegers. Hej dat nou begrepen?

Oma: Ooh, verzekerings.

Ben: *(stopt de stekker in het stopcontact; laat de stofzuiger zien, danst er een beetje mee rond)* "Is moeder een keer ziek, zuigt Zuigo nog net zo energiek", ha, ha, ha, Heb ik joe nou kunnen overtuugen, vrouw Snieders?

Oma: Oh, nou heb ik 't begrepen. Jij verzekert dus stofzoegers.

Ben: Nee, nee en nog ies 'n keer nee! Ik zoeg verzekerings op uuh, ik koop verzekerings en stofzoegers uuuh, ik verkoop ze natuurlijk. Ie brengen mij hielemaol in de warre, vrouw Snieders.

Oma: Jij mag mien stofzoeger gerust kopen heur, die döt 't naomelijk niet hielemaol goed meer. Ik haol hum wel eem op. Streck joen handen eem uut en hol mien wol vast, maor niet in de warre brengen heur, denk ter umme! *(wikkelt de wol om zijn uitgestrekte handen)* Kiek, ik moet dizze dasse veur mien man nog af maoken, begriep ie wel. *(gaat links weg het huis in)*

Ben: *(houdt de wol vast)* Dat aole mens is wat traog van begrip, maor ik heb 't gevuul dat ik hier vandaage nog 'n beste stuurver kan verdienen. *(in de verte klinkt een sirene)* He, wat is dat nou? Wat gebeurt daar toch?

Oma: *(van links met de stofzuiger, een fles en een glas)* Wie ben jij ok al weer en wat verkoop jij?

Ben: Ben Grooten. Stofzoegers en verzekerings! Veur de honderdste keer!

Oma: Ach jao, nou weet ik 't weer. Dit is de stofzoeger en hier heb ik wat te drinken veur joe. *(ze schenkt in)* En brei jij zölf ok nog, of verkoop jij allent de wol?

Ben: Dank je wel, dat vin ik aordig. *(tot zaal)* Wat lult dat mens toch over breien. *(drinkt wat omslchtig, heeft nog steeds de wol om zijn handen)* Dat is dus joen stofzoeger. *(onderzoekt de stofzuiger, de kabel raakt in de war met de wol)* Dit is hopeloos.

Oma: Jao, jao, en zoegen döt hij ok niet meer.

Ben: *(optimistisch)* Ik heb hier 'n mooie aanbieding veur joe...

Oma: 'n Verzekering veur mien stofzoeger? *(schenkt nog een glaasje voor hem in)*

Ben: Nee, nee, nee! 'n Neie stofzoeger en aj dat wilt ok nog 'n verzekering. Kiek zölf maor ies... *(hij pakt een folder uit zijn koffer, raakt verstrikt in de wol)*

Oma: En 'n kraante?

Ben: *(beetje boos)* Ik verkoop gien kranten!

Oma: Maor jij verzekert ze wel?

Ben: Jauhm nee, ik verzeker gien kranten, maor ik verkoop ze
Uhm, ik verzeker joe... ik eh...

Oma: Jij verzekert mij? Bij 't lezen van de kraante of bij 't stofzoegen?

Ben: Nee, nee en nog ies 'n keer nee! Begriep ie 't nou nog niet: ik heb niks met kranten te maoken!

Oma: Maor waaromme verkoop jij ze dan?

Ben: *(wordt wanhopig; raakt nog meer verstrikt in de wol)* Die verrekte wol ok! Luuster nou ies, vrouw Snieders. Ik kan joe 'n stofzoeger verkopen en 'n verzekering aanbieden. Niet meer en niet minder. Hej dat nou begrepen?

Oma: Jao, maar ik zol toch liever 'n kraante willen. Neem toch nog 'n slokkie!

Ben: Ik word hier stapelgek! Gien kraante! Ik verkoop stofzoegers en verzekerings! En dizze verrekte wol... *(hij wil de wol van zijn handen halen; raakt er nu helemaal in verstrikt)*

Oma: Oh zo! Jij verkoopt wol en verzeker jij soms ok kapotte stofzoegers?

Ben: Nee, potverdorie! Ik ... *(wil zichzelf van de wol bevrijden, wat hem niet lukt; trekt de stofzuiger inclusief het snoer, waar hij ook in verstrikt is geraakt, achter zich aan; neemt een slok uit de fles; laat zich op een stoel vallen; verscheurd een folder; huilerig)* Luuster, vrouw Snieders, ik kan gien kapotte stofzoegers verzekeren...

Oma: Arme jonge toch! Waor leef jij dan van? *(aait hem over zijn bol)* Zie je nou wel, nou moet jij wel kranten gaon verkopen! Kom met, dan zal ik je verlossen van die wol.

Ben: *(vertwijfeld)* Jao, dank je wel ... hik ... en joen limonaode vin ik hartstikke lekker.

Oma: Ik heb in huus nog wel wat beters um te drinken dan dizze zölggestookte proemenjenever. *(terwijl ze wegloopt)* Zeg ies, wat kost zo'n kraant nou eigenlieks? *(allebei links weg)*

Martha: *(met schoffel van rechts achter)* Bij 't kruuspunt moet 'n zwaor ongeluk gebeurd wezen. Ambulance en politie der bij! Gien wonder, vandaag de dag rieden ze allemaol as gekken, net of de benzine niks kost! En Jans moet ter natuurlijk weer as eerste bij wezen en der met zien neuze bovenop zitten. *(schudt haar hoofd; kijkt naar achteren)* Waor blef hij toch? Ik wil toch ok weten wat ter an de hand is.

Jans: *(van rechts achteren; helemaal van de kaart; laat zich op een stoel vallen)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto